

eTwinning narzędziem motywowania nauczyciela

Aneta Szadziowska

Reformy i zmiany w systemie szkolnictwa polskiego stawiają przed współczesnym nauczycielem wiele wyzwań i nowych zadań. Tylko nauczyciel otwarty na te zmiany, elastyczny i pokonujący różne bariery, wymagający od siebie może czuć się w roli dydaktyka i wychowawcy entuzjastą i być zmotywowany do pracy. Efekty nauczania zmotywowanego nauczyciela mają odzwierciedlenie w sukcesach uczniów. Są też widoczne w ich rozwoju, poszerzaniu umiejętności i odkrywaniu talentów.

Aby nauczyciel był osobą, która stwarza uczniom możliwości do odkrywania i zdobywania wiedzy, musi sam od siebie dużo wymagać, a przede wszystkim zmieniać w sobie wiele przyzwyczajzeń związanych z nauczaniem. Konieczne jest poszukiwanie na bieżąco tego, co może pomóc w odkryciu i rozwijaniu zdolności uczniów, wpłynię na pozytywne efekty pracy własnej, przyniesie korzyści całej szkole. Taki nauczyciel musi być zmotywowany do pracy.

Najlepsze efekty przynosi motywacja wewnętrzna, jakiś impuls zachęcający do aktywności, który tkwi w nas samych. Najczęściej to nasze zainteresowania i zamiłowanie do czegoś. Również motywacja zewnętrzna, świadomość szansy na sukces, docenienie przez innych, rodzaj nagrody, a bywa, że i sposób na uniknięcie jakiejś kary czy zagrożenia mogą zachęcić nauczyciela do działania.

Przykładem narzędzia, które motywuje zarówno nauczyciela do pracy, jak i ucznia do własnego

rozwoju, jest *eTwinning* – program europejski w ramach Erasmus+, który zachęca szkoły do współpracy w realizacji wspólnych projektów edukacyjnych z wykorzystaniem innowacyjnych metod nauczania i uczenia się, jakie niesie technologia informacyjna i komunikacyjna. Dodatkowo to również program wspierający bezpłatne doskonalenie nauczycieli w zakresie wykorzystywania narzędzi cyfrowych w edukacji.

Jako nauczyciel bibliotekarz przygodę z programem *eTwinning* rozpoczęłam w 2010 roku. Zakończyła się wówczas moja 10-letnia droga awansu zawodowego. Potrzebowałam nowego motywatora. Poszukiwałam nowego wyzwania do pracy z uczniami w specyficznej przestrzeni szkoły, jaką jest szkolna biblioteka. Program *eTwinning* również ewoluował i zachęcał do współpracy nauczycieli każdego przedmiotu. Rozpoczęłam wówczas z gimnazjalistami realizację projektu edukacyjnego „Bookraft”. Doświadczenia zdobyte podczas realizacji projektu, sukcesy uczniów i entuzjazm wynikający ze współpracy międzynarodowej ze szkołami partnerskimi z Grecji i Cypru zmotywowały mnie do kolejnych tego typu projektów. *eTwinning* stał się również motorem do pracy na wielu innych obszarach edukacyjnych.

Nowe metody pracy z uczniem

Jako entuzjasta nowatorskich metod pracy z uczniem, w ciągu kilkunastu lat pracy w szkole poszukiwałam ciekawych i atrakcyjnych pomysłów

na pracę z gimnazjalistami. Były to, m.in., zajęcia biblioterapeutyczne i międzykulturowe, gry miejskie i literackie projekty edukacyjne realizowane we współpracy z innymi gimnazjami (wówczas jeszcze nie obligatoryjne). Doświadczenia zdobyte w projektach międzyszkolnych okazały się przydatne i w projekcie *eTwinning*, gdyż zasady pracy metodą projektu w tym programie nie odbiegają od wytycznych tradycyjnych projektów edukacyjnych, jednak *eTwinning* wniósł kilka nowości w projektową metodę pracy. Tradycyjnie wykonywane przez uczniów zadania wymagały zaprezentowania ich na wspólnej dla szkół partnerskich internetowej platformie TwinSpace. Dlatego *eTwinning* stał się dla mnie motorem do poszukiwań takich rozwiązań, które ułatwiają pokazywanie efektów pracy uczniów w Internecie. W projekcie „Bookraft” na bieżąco poznawałam sam program, przestrzeń TwinSpace do zamieszczania i wymiany materiałów oraz komunikowania się z partnerami, następnie zapoznawałam z tymi narzędziami uczniów. Wspólnie z nimi oraz dzięki otwartemu na współpracę i doświadczeniom partnerowi z Grecji udało nam się wypromować efekty pracy uczniów. Udostępnione zostały one publicznie na blogu. Zależało nam, aby mogli z naszych zasobów korzystać uczniowie i nauczyciele z innych szkół polskich i europejskich.

Projekt *eTwinning* był projektem interdyscyplinarnym i uwzględniał specjalne potrzeby edukacyjne gimnazjalistów. Pracowałam zarówno z uczniami zdolnymi, jak i osiagającymi przeciętne wyniki w nauce, z dysfunkcjami. W tym przypadku moja motywacja była odbiciem działań uczniów, którzy mieli szansę wybrać dla siebie takie zadania, które rozwiną ich talenty i pasje, np. artystyczne, fotograficzne, plastyczne, graficzne, informatyczne, językowe, muzyczne. Uczniowie stopniowo odkrywali też nieznane dotąd zainteresowania i umiejętności, wchodzili w coraz nowsze role i wykonywali nowe zadania, takie jak np. montaż filmu, praca z kamerą i plener z aparatem fotograficznym, nagrywanie audiobooka, komunikowanie się w języku obcym.

Ewaluacja projektu, zaangażowanie i wypowiedzi uczniów i nauczycieli były dowodem na to, że zmotywowany do pracy nauczyciel, otwarty na współpracę, nowości technologiczne i poszukujący ciekawych i atrakcyjnych metod pracy może odnieść sukces na skalę europejską nawet bez wcześniejszego doświad-

czenia w programie *eTwinning*. Sukcesy projektu w Polsce i Europie¹ pozwoliły śmiało stwierdzić, że *eTwinning* jako nowa metoda pracy z uczniem świetnie wpisuje się też w wymogi europejskich kompetencji kluczowych. Podczas pierwszego w szkole projektu *eTwinning* uczniowie porozumiewali się zarówno w języku ojczystym, jak i obcym, i poszerzali umiejętności informatyczne, wykraczając poza podstawę programową. Większość zrealizowanych zadań była ich inicjatywą, efektem kreatywności i wrażliwości, docierania do informacji i jej przetwarzania. Duże znaczenie miał też kontekst społeczny. Indywidualne podejście do ucznia pomogło zbudować ciekawą grupę narodową i zespół międzynarodowy, który wspólnie zapracował na sukces.

Wdrażanie narzędzi cyfrowych w nauczaniu i uczeniu się

eTwinning stał się dla mnie narzędziem motywującym do eksplorowania zasobów Internetu pod kątem korzystania z nich w pracy w szkole i poza nią. Wcześniej wykorzystywałam Internet do poszukiwania informacji, sporadycznego komunikowania się, czasem rozrywki, a najmniej w celach edukacyjnych i obywatelskich. Podczas projektu „Bookraft” poznawałam kolejno różne narzędzia internetowe. Pozwoliły one na tworzenie atrakcyjnych w odbiorze i efektywnych wytworów uczniowskich. Po raz pierwszy efekty pracy projektowej zamieszczaliśmy na udostępnianym publicznie blogu (<http://etwinningbookraft.blogspot.com>) oraz platformie TwinSpace (<http://new-twinspace.etwinning.net/web/p28256/welcome>). Interaktywne pomysły uczniów mogły powstać wyłącznie dzięki wykorzystywaniu w pracy multimedialnych, komputerowych narzędzi informacyjnych i komunikacyjnych. Było to dla mnie duże wyzwanie, któremu towarzyszyła coraz większa ciekawość narzędzi cyfrowych. Samodzielnie i wspólnie z uczniami wyszukiwaliśmy je w sieci Internet, poznawaliśmy ich użycie i dostosowywaliśmy do potrzeb projektu. Dzięki temu uczniowie wykorzystywali zachęcające do nauki narzędzia. Były to programy, których nie znali lub którymi do tej pory postępowali się dla rozrywki, a nie, żeby się uczyć. Po raz pierwszy wykorzystyłam też w szkole narzędzia do komunikowania się między nauczycielami oraz nauczycielami i uczniami. Wykorzystanie poczty

¹ Zrealizowany przeze mnie w Gimnazjum nr 3 w Lublinie projekt „Bookraft” otrzymał pierwsze miejsce w konkursie europejskim *eTwinning* w roku 2011 w kategorii wiekowej 16-19 lat.

e-mail, czatu na platformie TwinSpace, a wreszcie Skype pozwalały na szybki i bezpośredni transfer danych, planowanie i omawianie projektu. Realizując projekt, często korzystaliśmy z aparatów fotograficznych i programów do obróbki zdjęć. Wśród wykorzystanych narzędzi znalazły się programy przydatne do nagrywania filmów, dźwięku i muzyki. Atrakcyjność ręcznie wykonanych prac uczniów podnosiło pokazanie ich na blogu dzięki narzędziom *open source*.

Pierwsze doświadczenia z projektem *eTwinning* związane z wykorzystaniem technologii informacyjnej i komunikacyjnej motywowały mnie do poszerzania kompetencji poprzez udział w wielu kursach i zachęcały do realizacji kolejnych projektów w ramach programu. Ze względu na ich innowacyjność i zainteresowanie uczniów zdobywaniem wiedzy za pomocą narzędzi cyfrowych stały się też ofertą planu mojej pracy w szkolnej bibliotece. W każdym roku szkolnym powstają nowe projekty *eTwinning*, do których realizowania zapraszam chętnych uczniów bez sprawdzania ich umiejętności informatycznych czy językowych. Uczniowie mogą przygotowywać, konsultować się i prezentować swoje zadania projektowe na zajęciach koła medialnego, które zainicjowałam celowo z myślą o projektach edukacyjnych. Na zajęciach koła pokazuję, jak ucząc się, wykorzystywać różne programy i aplikacje. Dzięki temu uczniowie tworzą własne komiksy, w niekonwencjonalny sposób poznają literaturę, planują swoją zawodową przyszłość. Efektem spotkań i stopniowego wdrażania wykorzystywania technologii cyfrowych jako narzędzi do nauki są kolejne osiągnięcia zarówno uczniów, jak i nauczyciela: narodowe i europejskie odznaki jakości za projekty czy wygrane w konkursach projektowania graficznego. Zajęcia medialne pozwalają uczniom zaistnieć na forum klasy, szkoły, w środowisku lokalnym i międzynarodowym. Kręcenie filmów, tworzenie animacji poklatkowych, mówienie po angielsku lub w języku, którego nie uczymy w szkole (hiszpański), a nawet sama prezentacja prac uczniów w sieci pozwalają uczniom na wyróżnienie się w określonej grupie, pomagają przetrwać różne bariery (nieśmiałości, autoprezentacji, mówienia w języku obcym i przed kamerą) i odnieść sukces. Ten wzmacnia ich poczucie wartości, zachęca do kolejnych aktywności. Zdarza się, że gimnazjalista dostaje dodatkowe punkty na świadectwie szkoły za osiągnięcia w ramach projektowego konkursu o zasięgu międzynarodowym. Entuzjazm

i widoczne zainteresowanie uczniów biorących udział w projekcie *eTwinning* mają też wpływ na ich przyszłość. Uczniowie wybierają na kolejnym etapie kształcenia taki profil klas, który odpowiada ich zdolnościom i zainteresowaniom rozwiniętym w projektach *eTwinning*, np. klasy językowe, aktorskie, artystyczne.

Praca zespołowa

Założeniem projektów *eTwinning* jest realizacja projektu edukacyjnego we współpracy z partnerami z zagranicy lub z Polski. Nie da się stworzyć innowacyjnego i merytorycznie jakościowego projektu, jeśli nie potrafimy współpracować. Dlatego *eTwinning* jest dla mnie okazją do uczenia się współpracy w zespole, w tym zespole międzynarodowym. Od współpracy z innymi nauczycielami zależy często jakość merytoryczna i efekty projektu. Każdy projekt *eTwinning* jest rezultatem starań grup partnerskich, wspólnych ustaleń, a nie pracy indywidualnej. Praca zespołowa oraz interakcja zapewnia sukces i motywuje do dalszej pracy. Projekt „Bookraft” to kilka miesięcy systematycznej i intensywnej pracy partnerskiej. Realizowałam go z partnerami z Grecji, Cypru i Polski. Od poziomu zaangażowania przynajmniej dwóch stron partnerów zależy jakość współpracy, która może prowadzić do osiągnięcia zamierzonych celów, a nawet sukcesów.

Współpraca w projekcie „Bookraft”, jak również kolejnych projektach *eTwinning*, np. „Letras Galegas” (we współpracy z Hiszpanią odbyły się już cztery edycje projektu) była zaplanowana i etapowa. Pierwszym etapem było ustalanie wspólnego planu pracy nad projektem, celów i zadań projektowych. Kolejny etap to miesiące praktycznej i twórczej współpracy partnerskiej. Systematyczna komunikacja i spontaniczne wirtualne spotkania, często pozalekcyjne, motywowały do pracy uczniów i nauczycieli i owocowały nowymi pomysłami. Był to czas dzielenia się wiedzą, poznawania nowych narzędzi, uczenia się i inspirowania. Ostatnia część to ewaluacja projektu, jego promowanie i wnioskowanie o nagrody. Nasza współpraca opierała się na zasadach poszanowania zdania innego nauczyciela i jego stylu pracy. Wspólne dyskusje owocowały trafnymi decyzjami. Grecy byli dla nas ekspertami, którzy chętnie dzielili się swoim doświadczeniem, a ja z uczniami – partnerami otwartymi i zmotywowanymi do poznawania nowego. Nasza współpraca doprowadziła do wielu sukcesów

i radości, gdyż oparta była na zasadzie poszanowania i zrozumienia. Należy pamiętać należy, że współpraca dotyczyła również pracy zespołowej. Byłam inicjatorką i koordynatorką projektu, ale realizowałam go we współpracy z nauczycielem bibliotekarzem Ewą Osobą. Wspieraliśmy się w prowadzeniu zajęć dla czytelników, poświęcałyśmy swój czas na pracę twórczą i medialną z uczniem. Nauczycielem pomocnym w projekcie była też nauczycielka języka angielskiego. Jako profesjonalista wspierała nas w tłumaczeniach oraz podczas wideokonferencji.

Podział ról i spontaniczne zaangażowanie wpłynęły na sukcesy projektu i zmotywowały każdego z nauczycieli do realizacji następnych projektów *eTwinning*. Doświadczenie wyniesione ze współpracy pozwoliło na jej kontynuację i poszerzenie z innymi nauczycielami języka angielskiego. Warto wspomnieć, że uczniowie również uczyli się współpracy zarówno w grupie szkolnej, jak i międzynarodowej. Aby wspólnie wykonać interaktywne zadania projektowe, musieli się ze sobą komunikować, rozmawiać i słuchać siebie nawzajem. W ten sposób każda z grup inspirowała i motywowała do pracy grupę partnerską. Dzięki temu powstały wspólne internetowe prace (audiobooki, prezentacje multimedialne, konkursy, pocztówki, kalendarz).

Samodoskonalenie

eTwinning to również szansa na rozwój zawodowy nauczyciela. Dla niektórych to pomoc w uzyskaniu kolejnego stopnia awansu zawodowego, sposób na walkę z wypaleniem zawodowym i szansa na nieobligatoryjne, nowoczesne i bezpłatne samodoskonalenie. Początkowo zapoznałam się samodzielnie z portalem *eTwinning* i bez uczestniczenia w kursie przygotowywającym do działań w projekcie *eTwinning* zrealizowałam projekt. Stopniowo odkrywałam zasoby platformy *eTwinning*, jakie oferuje nauczycielom. Z łatwością ukończyłam kurs internetowy „Jak uczestniczyć w programie *eTwinning*?”. Następnie poszukiwałam poprzez swój profil na portalu *eTwinning* ciekawych kursów *e-learningowych*. Do tej pory ukończyłam zarówno kilkanaście kursów związanych z kompetencjami cyfrowymi, oferowanych przez polskie Narodowe Biuro Programu *eTwinning*, jak i kilka w języku angielskim, korzystając z oferty portalu europejskiego. Ich forma na platformie Moodle zachęca do prak-

tycznych ćwiczeń, jest rozłożona w czasie i pozwala na wybór dowolnego tematu kursu. Przyłączyłam się też chętnie do grup tematycznych *eTwinning*, np. *School librarians*, *Media education*, gdzie dzielię się swoją wiedzą z nauczycielami z Europy. Mimo braku biegłej znajomości języka angielskiego odważyłam się na udział w internetowych *eventach eTwinning*, gdzie w grupach międzynarodowych wypracowywałam wspólne materiały metodyczne i wykonywałam zadania kursowe. Wyjeżdżałam też na warsztaty ICT. Te wszystkie aktywności dodatkowo motywowały mnie do dalszego samokształcenia i podwyższania umiejętności w postugiwaniu się technologią informacyjno-komunikacyjną.

Kompetencje językowe

Językiem komunikowania się podczas projektów *eTwinning* był dla mnie język angielski, którego nigdy nie uczyłam się w szkole. W projekcie „Bookraft” dla nikogo nie był to język ojczysty. Była to jednak szansa na podniesienie kompetencji językowych. Jako nauczyciel postawiłam na umiejętności językowe uczniów i ich otwartość w postugiwaniu się językiem w mowie i piśmie. Sama początkowo ograniczałam się do redagowania krótkich e-maili do partnerów. Z czasem to nie wystarczało i odważyłam się pisać, a następnie rozmawiać przez komunikator Skype. Tworzenie wypowiedzi, komentarze na blogu, redagowanie tekstów w filmach i prezentacjach multimedialnych, rozmowy na żywo przyczyniły się do integracji grup uczniów i nauczycieli oraz do przetamania barier w postugiwaniu się językiem obcym. Język angielski umożliwił nam również korzystanie z programów internetowych, których użycie wymaga znajomości tego języka. Praktyczne wykorzystanie języka angielskiego w projekcie ułatwiło wszystkim porozumiewanie się na konferencji *eTwinning* w Budapeszcie, gdzie spotkaliśmy się twarzą w twarz, a mnie – publiczne wystąpienie z prezentacją projektu po angielsku. Doświadczenia te pokazują, że każdy nauczyciel, nie tylko wykształcony lingwista, poradzi sobie w realizacji projektu w języku obcym, jeśli będzie zmotywowany. Praktyczne stosowanie języka obcego zwiększyło też mój prestiż i autorytet u uczniów. Praktyka i ośmielenie się w porozumiewaniu się w obcym języku zachęciły do uczestniczenia w międzynarodowych kursach *online*, konferencjach, warsztatach oraz do realizacji kolejnych projektów *eTwinning*.

Rozwój osobisty

Z dużym przekonaniem mogę stwierdzić, że *eTwinning* daje mi poczucie rozwoju. Możliwość zdobywania nowych doświadczeń, większa wiedza i umiejętności, bycie coraz lepszym w postugiwaniu się innowacyjnymi metodami pracy dają mi poczucie tego, że się rozwijam, decydując zarówno samodzielnie, jak i przy wsparciu pracowników projektu *eTwinning* i dyrektora szkoły o tym, w jakim kierunku zawodowym zmierzam. Potrzeba rozwoju motywuje mnie do pracy, a to oferuje *eTwinning*. Możliwość szkoleń i moja chęć uczestniczenia w nich sprawiły, że jestem zmotywowana do działań wykraczających daleko poza obszar pracy nauczyciela bibliotekarza. Od 2011 roku i po zrealizowaniu tylko jednego projektu *eTwinning* dostałam nominację na regionalnego ambasadora programu. Możliwość dzielenia się wiedzą z innymi nauczycielami na zebraniach rad pedagogicznych, warsztatach, seminariach międzynarodowych i konferencjach, słowa uznania od osób spotykanych w środowiskach edukacyjnych nie tylko wpływają na poczucie własnej wartości, ale motywują do dalszego rozwoju i dają poczucie sensu pracy. Nie bez znaczenia ma też prestiż programu. *eTwinning* pozwala mi osiągać zamierzone cele poprzez realizację zadań projektowych i wynikających z funkcji ambasadora. Otwiera również szanse na pracę w charakterze eksperta ds. edukacji medialnej, stwarza propozycje publikowania artykułów o charakterze edukacyjnym. Osiągnięcia wynikające z sukcesów uczniów w projektach i z roli ambasadora to kolejne składowe projektu *eTwinning*, wpływające na osobistą motywację. Również poczucie tego, że mogę decydować o własnej aktywności w projekcie *eTwinning* i że moje działania są ważne dla innych (uczniów, ich rodziców, nauczycieli, z którymi współpracuję, dyrektora) motywują do pracy w szkole i poza nią.

Podnoszenie jakości pracy szkoły

Projekty *eTwinning* stały się wizytówką mojej szkoły. Sukces projektu „Bookraft” to sukcesy uczniów i nauczycieli, a przez to i szkoły. Projekt znalazł się na top liście 50 najlepszych projektów *E-learning Award* 2010, zdobył Certyfikat Jakości, Krajową Odznakę Jakości oraz pierwszą Nagrodę Europejską *eTwinning* 2011 i II miejsce w kategorii „*eTwinning* w szkolnej bibliotece” w konkursie „Nasz projekt *eTwinning*

2011”. Realizatorzy projektu spotkali się na konferencji i obozie *eTwinning* w Budapeszcie, grupa polska na rozdaniu nagród krajowych w Toruniu, a ja pojechałam w nagrodę na coroczną konferencję *eTwinning* do Berlina. Dzięki wszystkim działaniom w ramach projektu *eTwinning* (w tym 10 projektów) szkoła stale odnosi wiele korzyści. Są to zarówno korzyści materialne – laptop i kamera w nagrodę za II miejsce, ale przede wszystkim korzyści związane z podnoszeniem jakości pracy szkoły. Dzięki programowi *eTwinning* wpisujemy się do grona innowacyjnych szkół. Potwierdzeniem tego są wysokie oceny ewaluacyjne szkoły w zewnętrznym badaniu społecznym uzyskane w 2014 roku. *eTwinning* przyczynił się do wzmocnienia roli biblioteki szkolnej w uczeniu się, realizacji podstawy programowej i samodoskonalenia nauczycieli. Odkrywanie talentów wśród uczniów na zajęciach medialnych w ramach projektu *eTwinning* to element, który pomógł uzyskać gimnazjum tytuł Szkoły Odkrywców Talentu. Motywacja jednego nauczyciela do pracy poprzez *eTwinning* pośrednio przełożyła się na zmotywowanie innych nauczycieli szkoły do współpracy w ramach tego programu i do stosowania innowacyjnych – cyfrowych metod na zajęciach lekcyjnych oraz na stworzenie dodatkowej oferty zajęć dla uczniów, np. zajęć medialnych i z robotyki (dzięki programowi *eTwinning* pozyskałmy zestawy lego). Popularność projektu „Bookraft” przyczyniła się do promocji gimnazjum w mediach oraz na forum krajowym i międzynarodowym.

Opisane wyżej refleksje są moimi subiektywnymi spostrzeżeniami i osobistymi doświadczeniami. Mam nadzieję, że dzieląc się zagadnieniem motywacji do pracy przez *eTwinning*, zachęcę tych mniej zmotywowanych nauczycieli do podejmowania nowych wyzwań.

Aneta Szadziewska jest dyplomowanym nauczycielem bibliotekarzem w Gimnazjum nr 3 im. prof. Mieczysława A. Krąpca OP w Lublinie. Ambasador programu *eTwinning*. Absolwentka Inkubatora Animacji Kultury i programu Wolontariusz Kultury w Lublinie. Zainteresowana historią książki, propagowaniem czytelnictwa oraz zastosowaniem cyfrowych technologii w edukacji. Propaguje wolontariat, aktywność kulturalną wśród młodzieży, jest wolontariuszką.

Koszt rocznej prenumeraty „Meritum” wraz z biuletynem „Oświata Mazowiecka”
wynosi **50,00 zł** (w tym koszt przesyłki)

1. Dane zamawiającego:

- dokładny, czytelny adres placówki lub adres prywatny:

.....

- e-mail
- numer telefonu
- NIP
- liczba egzemplarzy

Zamawiający potwierdza jednocześnie, że jest uprawniony do złożenia zamówienia i przyjęcia faktury VAT
oraz zgadza się na wystawianie faktury VAT bez podpisu Zamawiającego.

2. Zamawiający dokonuje przelewu należnej kwoty na konto MSCDN:

Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli
ul. Świętojerska 9, 00-236 Warszawa
NIP 525-249-20-11

Nr rachunku: 20 1020 1026 0000 1002 0232 8086

Zapewniamy, że po złożeniu zamówienia i uiszczeniu należnej kwoty prześlemy fakturę
oraz dostępne numery „Meritum”, które ukazały się przed Państwa prenumeratą.

3. Zamówienie należy przesać na adres:

Redakcja „Meritum”

Mazowieckie Samorządowe Centrum Doskonalenia Nauczycieli

ul. Świętojerska 9, 00-236 Warszawa

lub na adres e-mail: mscdn@mscdn.edu.pl

lub faks: 22 536 60 01